

Fru Pia Christmas-Møller var i sit indlæg meget inde på de brudte løfters regering. Jeg bliver så ked af det, hver gang jeg hører fru Pia Christmas-Møller tale om det tema, og derfor har jeg helt tilfældigt taget en lille, beskeden dokumentation med her op på talerstolen.

På den første står »Regeringens resultater fra oktober 1997 til juni 1998«, pænt bundet ind, masser af resultater. På den anden står »Regeringens resultater fra oktober 1996 til maj 1997«, grøn, masser af resultater. Og her står »Regeringens resultater fra august 1995 til maj 1996«. Den har vi ikke nået at binde ind endnu, men alligevel, resultaterne tæller.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi siger til hinanden: Skal vi nu ikke stoppe den lille fest, også for god ordens skyld. For herregud, lad os da bruge vores energi til at skabe resultater, som regeringen har gjort det i mange, mange år.

Lad mig så bare nævne i et par minutter, at regeringen fra start har lovet, at der vil komme mange flere arbejdspladser. Det er der kommet. 180.000 nye job er der kommet, 80 pct. af dem i den private sektor. Regeringen har lovet at knække ledighedskurven. Det har den gjort. Regeringen har halveret den samlede ledighed. Regeringen er på vej til at udrydde ungdomsledigheden. Den var på 60.000, da vi startede. Den er nede på 20.000 nu, og den forsvinder ved fælles hjælp. Regeringen har reduceret langtidsledigheden med to tredjedele i forhold til, da vi startede, og ved lidt fælles hjælp, hvis fru Pia Christmas-Møllers parti vil være med, så får vi også has på den sag.

Regeringen har lovet orden i økonomien. Det har den holdt. Det er ikke altid lige let. Når betalingsbalancen skal klares, så klarer vi det i fællesskab. Regeringen har lovet et bedre sundhedsvæsen. Må jeg gerne sige om det: Siden 1993 har denne regering givet sygehusene en tiltrængt økonomisk saltvandsindsprøjtning på 4 mia. kr. Det er mere end i de foregående 5 år tilsammen, hvor realvæksten faktisk faldt under vore forgængeres ledelse. Vi har sat fuldt tryk på det med ventetiderne. Jeg erkender, at det ikke er nemt, men vi har dog nogle synlige resultater. På hjerteområdet, på bypassoperationsområdet har vi nået meget klare, synlige, objektive målbare sænkninger af ventetiden.

Skal vi ikke også her, som fru Mimi Jakobsen sagde det, tale på en moderne måde, så folk, der lytter til os, gider høre på os. Vi har en fælles interesse i at få de ventetider ned, men vi har også en fælles interesse i at fortælle, hvor-

dan mekanikkerne er. Et eksempel: I de senere år er man blevet meget bedre til at foretage grå stær-operationer. I dag har vi faktisk produceret 70 pct. flere grå stær-operationer, end da vi startede. Samtidig er ventetiden steget. Det er selvfølgelig udtryk for, at mennesker nu kan få klaret en grå stær-operation på en helt enkel, anderledes ukompliceret måde end før, hurtigere end før.

Vi skaber med vores nye muligheder nye håb og nye forventninger, som vi også kan opfylde. Som det hedder: I gamle dage blev man opereret for grå stær, fordi man ikke kunne se. Nu er der mange, der bliver opereret for grå stær, fordi de gerne vil have et nyt kørekort. Det er der ikke noget forkert i. Jeg synes bare, det hører med i debatten om de nuancer, vi må fastholde hinanden på i sygehusvæsenet.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige apropos forslaget til vedtagelse: Jeg tror, at det næste træk på sygehusvæsenområdet, som fru Pia Christmas-Møller var inde på, som hr. Peter Duetoft og andre har været inde på i dag, er, at vi tager nogle velorganiserede ryk i samarbejde med amterne.

Jeg synes, vi kender nogle amter, hvor det fungerer, hvor vi så bare skal begynde at se rykket på ventetiderne. Det er Nordjyllands Amt, Århus Amt, Viborg Amt for at tage et tre-regionssamarbejde. Der viser det sig jo – jeg ser, at der er nogle, der er valgt i Nordjylland, som nikker ivrigt – at dér kan man.

Vi ville gerne se, at det rykkede mere på ventetiderne, og jeg tror, det kan komme til at rykke mere. Det har noget at gøre med, om vi som folketingsmedlemmer også har modet til at sige, at vi ikke kan alting alle steder lige meget. F.eks. er brystkræftoperationerne et tydeligt signal til befolkningen om, at vi er et land, hvor vi må prøve at samle vores rutine på udvalgte centre. Brystkræftoperationerne er vel et eksempel på, at vi må samle vores ekspertise på et mindre antal centre end før, så vi kan give patienterne den tryghed i rutinen og den service og den kortere ventetid, der skal til.

Så håber jeg bare, at fru Pia Christmas-Møllers parti ikke vil kritisere os for, at der så bliver nogle mindre centre, hvor der ikke længere udføres brystkræftoperationer, og til gengæld nogle større centre, hvor man har den pågældende rutine, og hvor patienterne så kan komme ned i ventetid.

Et andet eksempel, som jeg også godt vil stille på spidsen og håbe på en god og saglig debat